

en Følelse af, at dette store Foretagende, som naturligvis ogsaa har kostet meget mere, end det oprindeligt var kalkuleret til, maaske midlertidigt kunde trænge til en støttende og hjælpende Haandsrækning. Jeg siger midlertidigt, for jeg tror, at dette Foretagende er sundt i sig selv, og det faar jo en høj Pris for Elektriciteten, idet Elektricitet alle Vegne her i Landet er dyr paa Grund af de dyre Kul. Salget af Elektricitet vil sikkert indbringe en aarlig Indtægt, som vil gøre det muligt for dette Værk at betale Renter og Afdrag. Det højeste, der kan være Tale om, er en midlertidigt Haandsrækning, hvis Selskabet skulde komme til i et halvt Aar eller maaske i et Aarstid at trænge til en støttende Haand til Afvikling af de ret store Sommer, som Anlægget har kostet. Jeg ved, at Selskabet vil prøve paa ad de normale Veje selv at klare Sagerne, men skulde dette vise sig at være forbundet med alt for store Vanskeligheder, vil jeg haabe, at den højtærede Finansminister vil se med Velvillie paa et Ønske, der maatte blive fremsat.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger vedrørende den højtærede Undervisningsministers Budget. Det er en bekendt Sag, vistnok ogsaa for dette Tings Medlemmer, at der er knap Tid paa universitetsuddannede Lærere til Gymnasierne og det højere Skolevæsen, og derfor vilde det være rimeligt, at man søgte at faa disse universitetsuddannede Lærere, cand. mag.'erne, anbragt saa vidt muligt i Gymnasieklasserne. Jeg har lagt Mærke til de Opslag om ledige Embeder, som der har været i den forløbne Sommer, og af disse har jeg kunnet skønne, at der har været søgt mange cand. mag.'er til Undervisning i Gymnasiernes Mellemskoleklasser, ligesom det er en bekendt Sag, at man fra cand. mag.'ernes Side med stor Styrke har sat sig imod, at Ugens Timetal skulde forøges fra 24 til 27. I Virkeligheden maa det dog vistnok siges, at Undervisningen i Mellemskoleklasserne ikke er en saa byrdefuld Gerning og heller ikke kræver saa mange Kundskaber, at det var nødvendigt, at der altid skulde være cand. mag.'er til at overtage denne Undervisning, og at Undervisningstimerne Tal derfor absolut skulde holdes nede paa de 24. Jeg vilde tro — og det viser jo da ogsaa selve Kendsgerningerne —, at kommunale og private Mellemskoler og Realskoler kan præstere en Undervisning, som ikke staar tilbage for den, Gymnasierne giver i deres Mellemskole. Jeg ved godt, at Gymnasierne vil gøre gældende, at deres Mellemskole skal være Indledningen til den videre Uddannelse, og det

gælder om, at Grundlaget for denne videre Uddannelse bliver lagt solidt, og at der bliver taget de videnskabelige Hensyn lige fra første Færd. Der er fra Gymnasiernes Side en Bestræbelse fremme for at ville hævde, at deres Mellemskoler er, om jeg saa maa sige, noget framifrå, noget, som ingen andre kan præstere. Jeg er ikke saa sikker paa, at den Tankegang er helt rigtig, og jeg er i alt Fald sikker paa, at det vil kunne lade sig gøre at finde seminarieuddannede Lærere, der senere har suppleret deres Uddannelse med Kursus, som man vilde kunne anbringe ved Gymnasiernes Mellemskoler, hvorved en Del cand. mag.'er vilde blive frigjort, saa at vi kunde have rigeligere Lærerkrafter til de Gymnasieklasser, hvor de naturligt hører hjemme. Tidens Løsen er jo Organisation, og derfor træffer vi ogsaa en Organisation af cand. mag.'erne, og det er der ikke noget at sige til, men derimod synes jeg, at cand. mag.'ernes Organisation ved sin Maade at tage Tingene paa har overtraadt, jeg vil bruge et saadant Udtryk som „sine Retsgrænser“, en lille Smule. Denne Organisation har virkelig ikke undset sig ved at boycotte, jeg ved ikke, om jeg skal sige en Skole eller Skoler, som er anerkendte som Gymnasier, og som styres efter Loven, men som har en enkelt Bestemmelse, som ikke behager cand. mag.'ernes Fagforening, og saa har man altsaa ligefrem indrettet sig paa, om man ikke kunde boycotte og ødelægge en saadan Skole. De kongelige Embedsmænd, der bærer sig saadan ad overfor en Institution, som er anerkendt af Ministeriet — vi er vant til lidt af hvert i vore Dage i Retning af, at man ikke generer sig overfor den Slags Ting, naar man tror, man har Magt til at gennemføre det —, har imidlertid ikke helt formaat at beregnes deres Styrke, men det maa indrømmes, at den gode Villie er til Stede. Der er det mærkelige ved det, at samtidig med, at denne cand. mag.-Forening ser, jeg tror, jeg tør sige, dybt ned paa de seminarieuddannede Lærere, der virker ved Latinskolerne, har Skoler, som har fremragende Medlemmer af denne Fagforening, dog fundet, at de var vel tjente med at hente saadanne seminarieuddannede Lærere fra den Skole, de gerne vilde til Livs. Det er et kollegialt Forhold af en egen Art, som fortjener at blive paatalt, og jeg henleder den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed derpaa. Det vilde ikke være af Vejen, om derfraoven blev krævet en lille Smule mere Disciplin af denne cand. mag.-Forening. I Stedet for at søge at faa saadanne veluddannede Lærere fra Folkeskolen, som gen-